

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 147/16
V Luxemburgu 21. decembra 2016

Návrhy generálnej advokátky vo veci 2/15

Generálna advokátka Sharpston zastáva názor, že Dohodu o voľnom obchode so Singapurom môže Európska únia uzavrieť len spoločne s členskými štátmi

Nie všetky časti dohody patria do výlučnej právomoci EÚ, a preto ju nemožno uzavrieť bez účasti všetkých členských štátov

Tieto návrhy predstavujú konečné znenie, ale text ešte môže byť redakčne upravený, keď budú k dispozícii všetky jazykové verzie.

Dňa 20. septembra 2013 Európska únia a Singapur parafovali text Dohody o voľnom obchode (ďalej len „Dohoda“). V tejto Dohode sa stanovuje, že sa uzatvorí ako dohoda medzi EÚ a Singapurskou republikou bez účasti členských štátov.

Komisia žiada Súdny dvor o stanovisko podľa článku 218 ods.11 ZFEÚ, pokiaľ ide o rozdelenie právomocí medzi členskými štátmi a EÚ v súvislosti s Dohodou. Tento postup umožňuje členskému štátu, Európskemu parlamentu, Rade alebo Komisii získať stanovisko Súdneho dvora k tomu, či je dohoda medzi EÚ a treťou krajinou zlučiteľná so Zmluvami. Ak je stanovisko záporné, dohoda nemôže nadobudnúť platnosť, pokiaľ nie je zmenená alebo doplnená (alebo Zmluvy revidované).

Komisia tvrdí, že Európska únia má výlučnú právomoc dohodu uzavrieť. Európsky parlament vo všeobecnosti súhlasí s Komisiou. Rada a vlády členských štátov, ktoré predložili písomné pripomienky¹, tvrdia, že EÚ sama nemôže Dohodu uzavrieť, pretože niektoré jej časti patria do oblasti spoločnej právomoci EÚ a členských štátov alebo dokonca do oblasti výlučnej právomoci členských štátov.

Vo svojich dnešných návrhoch², **generálna advokátka Eleanor Sharpston zastáva názor, že Dohodu môže Európska únia uzavrieť len spoločne s členskými štátmi.**

Generálna advokátka na úvod vymenovala zásady definované v judikatúre Súdneho dvora a čiastočne kodifikované v Lisabonskej zmluve týkajúce sa výlučných právomocí EÚ a spoločných právomocí EÚ a členských štátov, ktoré platia interne na území EÚ a externe v rámci jej vzťahov s tretími krajinami. Tieto zásady následne uplatnila na analýzu Dohody, kapitolu po kapitole.

Dospela k záveru, že **Európska únia má výlučnú externú právomoc** v súvislosti s určitými časťami Dohody, ktoré sa týkajú týchto oblastí:

- cieľov a všeobecných definícií,
- obchodu s tovarom,
- obchodu a investícií do výroby energie z obnoviteľných zdrojov,

¹ Písomné pripomienky predložili všetky členské štáty okrem Belgicka, Chorvátska, Estónska a Švédska. Belgicko sa však zúčastnilo pojednávania, na ktorom prednieslo svoje vyjadrenia.

² V rámci riadneho konania pred Súdnym dvorom generálny advokát predkladá svoje návrhy ako prvý. Rozhodnutie Súdneho dvora, ktoré sa v rámci konania podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ nazýva „stanovisko“, bude vydané v roku 2017.

- obchodu so službami a verejného obstarávania vládou, s výnimkou častí Dohody, ktoré sa vzťahujú na služby v oblasti dopravy a služby inherentne spojené so službami v oblasti dopravy,
- priamych zahraničných investícií,
- obchodných aspektov práv duševného vlastníctva,
- hospodárskej súťaže a súvisiacich oblastí,
- obchodu a udržateľného rozvoja, pokiaľ sa dotknuté ustanovenia primárne týkajú nástrojov obchodnej politiky,
- ochrany morských a biologických zdrojov,
- obchodu so službami v železničnej a cestnej doprave a
- riešenia sporov, mediácie a mechanizmov transparentnosti v rozsahu, v akom sa tieto ustanovenia uplatňujú na časti Dohody (a sú teda k nej akcesorické), v ktorých má EÚ výlučnú externú právomoc.

Ďalej dospela k záveru, že **EÚ má spoločnú externú právomoc s členskými štátmi** v týchto oblastiach:

- ustanovenia o obchode so službami v leteckej doprave, so službami v námornej doprave a vnútrozemskej vodnej doprave, vrátane služieb, ktoré sú inherentne spojené s týmito službami – iné druhy investícií ako priame zahraničné investície,
- ustanovenia o verejnom obstarávaní vládou v rozsahu, v akom sa vzťahujú na služby v oblasti dopravy a služby vnútorne spojené s týmito službami v oblasti dopravy,
- ustanovenia týkajúce sa neobchodných aspektov práv duševného vlastníctva,
- ustanovenia, ktoré zakotvujú základné pracovnoprávne a environmentálne normy a patria do oblasti pôsobnosti sociálnej alebo environmentálnej politiky, a
- riešenie sporov, mediácia a mechanizmy transparentnosti v rozsahu, v akom sa tieto ustanovenia uplatňujú na časti Dohody (a sú teda k nej akcesorické), v ktorých má EÚ spoločnú externú právomoc.

Generálna advokátka dodala, že podľa nej **Európska únia nemá externú právomoc na vyslovenie súhlasu s tým, aby ju zaväzovala tá časť Dohody, v ktorej sa ukončujú dvojstranné dohody** uzavreté medzi niektorými členskými štátmi a Singapurom. **Táto právomoc podľa nej prináleží výlučne dotknutým členským štátom.**

Generálna advokátka uvádza, že aj keď v rámci ratifikačného procesu za účasti všetkých členských štátov spoločne s Úniou môže dôjsť k ťažkostiam, zastáva názor, že to nemôže ovplyvniť otázku, komu patrí právomoc na uzavretie dohody.

UPOZORNENIE: Členský štát, Európsky parlament, Rada alebo Komisia môžu požiadať Súdny dvor o stanovisko k kľúčiteľnosti zamýšľanej dohody so Zmluvami. V prípade záporného stanoviska Súdneho dvora nemôže zamýšľaná dohoda nadobudnúť platnosť, ibaže by došlo k jej zmene alebo zmene Zmlúv.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106